



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1760**

**VD18 90117875**

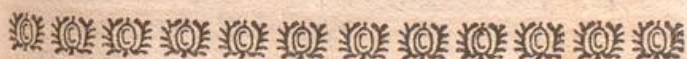
§. 1. Photius revocatur.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)



HISTORIA  
ECCLESIASTICA.  
LIBER LIII.



JOANNES VIII. PAPA.  
CARLOMANNUS REX GERMANIÆ,  
BASILIUS IMPERATOR  
ORIENTALIS.

§. I.

*Photius revocatur.*

Ex quo Photius depositus, & in exilium missus fuerat, nempe annis abhinc octo, viam nullam intentatam reliquerat, qua ad fastigium, unde dejectus fuerat, denuo posset ascendere. Imprimis nullis ingenii sui ad fraudes facti

Sæculum IX.  
A. C. 878.

*Nicet. vit.*  
*Ign. p. 1250.*

Ss 3

viribus

**Sæculum IX.** viribus parcebat ad nocendum Ignatio  
**A.C. 878.** Patriarchæ; sed cum viri Sanctitas nul-  
 lam calumniis ansam præberet, ad alia  
 conversus consilia, Basilii Imperatoris fa-  
 vorem sibi conciliandum existimavit, &  
 nihil opportunum magis occurrit, quam,  
 edita conficta Genealogia, hujus Princi-  
 pis ambitionem palpare. Ergo Basilii  
 genus deducebat a Tiridate Armenorum  
 Rege, quo nullus fama clarius, nomina  
 & rerum gestarum seriem, ut lubebat,  
 commentus, usque ad Basilii patrem,  
 quem nuncupabat *Beclas*, voce ex pri-  
 mis literis nominis ipsius Basilii, uxoris  
 ejus Eudociæ, & quatuor filiorum, Con-  
 stantini, Leonis, Alexandri, & Stephe-  
 ni, composita. Huic fabulæ addidit, e-  
 ditum oraculum; Basilii Regnum cetero-  
 rum omnium Cæsarum, qui ipsum  
 præcessissent, felicius & longius futurum,  
 & sexcenta alia, quæ Basilii ingenio ar-  
 ridere sciebat.

Photius præclarum hoc opus in an-  
 tiquissimis chartis literis Alexandrinis  
 scripsit, quantum poterat veterum scri-  
 bendi modum imitatus. Tum vetustis-  
 simi cujusdam libri tegumentum acci-  
 piens, illo volumen suum contegit, ju-  
 betque in magna Palatii Bibliotheca de-  
 poni. Fraudis conscius erat Theopha-  
 nes, Imperatori ab Epistolis, qui eidem  
 ob eruditionem carus postea ad Cethe-  
 dram

dram Ecclesiæ Cæsariensis in Cappado-  
 cia evectus est. Is igitur Photio collu-  
 dens, & tempus opportunum nactus,  
 Imperatori hunc librum ostendit, tan-  
 quam omnium in Bibliotheca Cæsarea  
 admiratione dignissimum, nequiter adj-  
 ciens, nec se nec quemquam alium præ-  
 ter Photium esse, qui eum posset intel-  
 ligere. Illico ad Photium mittitur, qui,  
 nemini se indicaturum esse arcanum, re-  
 spondit, quam Imperatori, de quo scili-  
 cet liber scriptus esset. Fefellerunt ve-  
 teratores Basilium, qui secreta sciendi  
 cupidine captus permisit, ut revocatus  
 Photius in gratiam rediret. Jamque vix  
 unquam a Principis latere avellebatur,  
 nec ullius sermonibus magis quam Pho-  
 tii, nam lepidus & versutissimus erat, Ba-  
 silius delectabatur.

Sæculum IX.  
 A. C. 878.

Præterea Photius in socium & adju-  
 torem sibi adscivit quemdam Theodo-  
 rum Sycophantam, cognomento Santa-  
 barenum, ita appellatum a nomine pa-  
 tris sui, qui Religione Manichæus & ar-  
 te Necromantica imbutus, cum nescio  
 quis ejus flagitia vulgasset, fugit ad Bul-  
 garos, adhucdum paganos, & a fide de-  
 fecit. Tanti patris filius Theodorus  
 Constantinopoli relictus, juvenis, Mona-  
 chis Studiensibus a Barda Cæsare tradi-  
 tur, apud quos professus est vitam asce-  
 ticam. Photii clientibus deinde adscri-  
 ptus,

*ep. Styliam.*

*to. 8. Cons.*

*p. 1402.*

*Photii malæ*

*artes.*

Sæculum IX. ptus, cum ille primo in Sedem Constantinopolitanam fuisset intrusus, Theodorus Episcopus creatus est, & Magistro suo ex illa Cathedra pulso suasit, ut quosdam in Palatio Cæsareo præfectos sibi conciliaret. Quin Theodorus & Photius in-

*Nice. p. 1253* gentibus donis quemdam nomine Nicetam Imperatori Basilio a Cubiculis corrupisse ferebantur, qui potionibus & epulis medicatis a Theodoro acceptis, & Imperatori appositis effecisset, ut odium Photii in amicitiam verteretur.

Ut ut ista se habeant, Photius Theodorum Abbatem Imperatori commendavit, tanquam virum non modo scientia & sanctitate insignem, sed etiam prophetiæ dono clarum. Unde postea nemo frequentius Theodoro Imperatoris lateri hærebat.

Photius igitur istius hominis operæ usus Ignatium Patriarcham dejicere, & in Sedem suam redire conabatur; sed intelligens, id levi brachio fieri non posse, omnem lapidem movere cœpit, ut Ignatius ipsum tanquam Episcopum haberet. Ille vero importunis precibus aures occludens a Canonum præscripto nec latum unguem discessit, quibus ille restitui prohibetur, quem Concilium deposuit, nisi auctoritate majoris Concilii. Præterea Ignatius se ipsum periculo Depositionis exposuisset, si sententiam a se  
latam

latam id est opus suum destruxisset. At Sæculum IX.  
 Photius, cui Canonum erat ultima cura, A. C. 878.  
 proprio arbitrio Ministerium Episcopale  
 rursus usurpavit, & in Palatio, quod  
 Magnaurus dicebatur, commorans, at-  
 que Imperatoris indulgentia abutens,  
 Monachorum Exarchos constituabat, nec  
 non Clericos ordinabat.

## §. II.

*S. Ignatii obitus.*

Inter hæc Ignatius Patriarcha, prope  
 octogenarius, morbo correptus ad ex-  
 trema deducitur. Media nocte, Cleri- *Id. p. 1243.*  
 cis apud ipsum Officium recitantibus, &  
 lectore de more Benedictionem petente  
 Signum Crucis supra os ipsius formavit,  
 quærens; *Cujus Sancti hodie memoria*  
*celebratur?* Et, qui proximi adstabant,  
 respondentibus: *S. Jacobi, Fratris Do-*  
*mini, amici tui,* sancta animi humilitate  
 dixit: *Est Magister meus.* Moxque cun-  
 ctos præsentem ultimo salutans & Bene-  
 dictionem impertiens, animam exhala-  
 vit, (\*) vigesima tertia Octobris, quam  
 S s 5 diem

(\*) Ad hunc locum in Cardinali Baronio  
 lego: *Offendi facile quisque poterit, qui au-*  
*dierit recitatam superius † Joannis Papæ E-*  
*pistolam ad ipsum Ignatium datam, qua ni-*  
*mis perstringit ipsum, & a Communione Ca-*  
*tholica*

† L. LII.  
 §. 48.